
VÄLIAIKAISESTA HALLITUKSESTA

*Puhe Vasili Ostrovin kaupunginosassa
pidetyssä joukkokokouksessa
huhtikuun 18 (toukokuun 1) pnä 1917*

Vallankumouksen kulussa on maassa syntynyt kaksi valtaa: kesäkuun kolmannen päivän Duuman valitsema Väliaikainen hallitus sekä työläisten ja sotilaiden valitsema työväen ja sotilaiden edustajain Neuvosto.

Näiden kahden vallan väliset suhteet kärjistyvät yhä enemmän, entinen yhteistoiminta niiden välillä tyrehtyy, ja menettelisimme rikoksellisesti, jos hämärsimme tämän tosiasian.

Porvaristo asetti ensimmäisenä kysymyksen kaksoisvallasta, se esitti ensimmäisenä vaihtoehdon: joko Väliaikainen hallitus tai työväen ja sotilaiden edustajain Neuvosto. Olisi arvoamme alentavaa, jos välttelisimme vastauksen antamista selvästi asetettuun kysymykseen. Työläisten ja sotilaiden on sanottava selvästi ja suoraan: kumpaa he pitävät omana hallituksenaan, Väliaikaista hallitusta vaiko työväen ja sotilaiden edustajain Neuvostoa?

Puhutaan luottamuksesta Väliaikaiseen hallitukseen, tuon luottamuksen välttämättömyydestä. Mutta miten voidaan luottaa hallitukseen, joka itse ei luota

kansaan kaikkein tärkeimmässä asiassa, perusasiassa? Nyt käydään sotaa. Sitä käydään niiden sopimusten perusteella, jotka tsaari solmi Englannin ja Ranskan kanssa kansan selän takana ja jotka Väliaikainen hallitus on siunannut kansan suostumuksetta. Kansalla on oikeus saada tietää noiden sopimusten sisältö, työläisillä ja sotilailla on oikeus saada tietää, minkä vuoksi verta vuodatetaan. Miten Väliaikainen hallitus vastasi työläisten ja sotilaiden esittämään sopimusten julkaisemisvaatimukseen?

Se ilmoitti, että sopimukset jäävät voimaan.

Mutta sopimuksia se ei silti ole julkaissut eikä aiokaan julkaista!

Eikö ole selvää, että Väliaikainen hallitus salaa kansalta sodan todelliset tarkoitusperät, ja salatessaan ne se on itsepintaisesti luottamatta kansaan? Miten työläiset ja talonpojat voivat luottaa Väliaikaiseen hallitukseen, joka itse ei luota heihin kaikkein tärkeimmässä asiassa, perusasiassa?

Puhutaan Väliaikaisen hallituksen kannattamisesta, sellaisen kannattamisen välttämättömyydestä. Mutta päätelkää itse: voidaanko vallankumouksellisella aikakaudella kannattaa hallitusta, joka on aivan olemassaolonsa alusta lähtien jarruttanut vallankumousta? Tähän asti on asia ollut niin, että vallankumouksellinen aloite ja demokraattiset toimenpiteet ovat saaneet alkunsa työväen ja sotilaiden edustajain Neuvostosta, ja vain siitä. Väliaikainen hallitus on suostunut Neuvoston mielipiteeseen vasta hangoiteltuaan ja tenätyään ensin vastaan, ja sittenkin vain osaksi ja sanoissa, asettaen käytännössä esteitä. Niin ovat asiat olleet tähän asti. Mutta miten voidaan vallan-

Väliaikaista hallitusta? Ei suinkaan sen vuoksi, että se julistaa sodan talonpoikaistolle?

Sanotaan, että epäluottamus Väliaikaista hallitusta kohtaan rikkoo vallankumouksen yhtenäisyyden, vieroittaa siitä kapitalistit ja tilanherrat. Mutta kuka rohkenee sanoa, että kapitalistit ja tilanherrat todellisuudessa kannattavat tai voivat kannattaa kansanjoukkojen vallankumousta?

Eikö työväen ja sotilaiden edustajain Neuvosto 8-tuntisen työpäivän voimaan saattaessaan työntänyt pois luotaan kapitalisteja ja liittänyt vallankumouksen ympärille laajoja työväenjoukkoja? Kuka rohkenee väittää, että pienen tehtailijaryhmän epäilyttävä ystävyys olisi vallankumoukselle arvokkaampi kuin miljoonien työläisten todellinen, verellä vahvistettu ystävyys?

Tai vielä: eikö Neuvostojen Yleisvenäläinen neuvottelukokous päättäessään kannattaa talonpoikia työntänyt pois luotaan tilanherroja ja liittänyt talonpoikaisjoukkoja vallankumoukseen? Kuka rohkenee sanoa, että pienen tilanherraryhmän epäilyttävä ystävyys olisi vallankumoukselle arvokkaampi kuin nykyään sotilastakkiin puetun monimiljoonaisen talonpoikaisköyhälistön todellinen ystävyys?

Vallankumous ei voi tyydyttää kaikkia eikä kaikkea. Se tyydyttää aina toisella kädellään työtätekeviä joukkoja, mutta toisella lyö näiden joukkojen salaisia ja julkisia vihollisia.

Sen vuoksi tässä on valittava: joko yhdessä työläisten ja talonpoikaisköyhälistön kanssa vallankumouksen puolesta tai yhdessä kapitalistien ja tilanherrojen kanssa vallankumousta vastaan.

Kumpaa me siis tulemme kannattamaan?

Kumpaa me voimme pitää omana hallituksenamme: työväen ja sotilaiden edustajain Neuvostoa vaiko Väli aikaista hallitusta?

On selvää, että työläiset ja sotilaat voivat kannattaa ainoastaan heidän itsensä valitsemaa työväen ja sotilaiden edustajain Neuvostoa.

*„Soldatskaja Pravda“ № 6,
huhtikuun 25 pnä 1917*

Allekirjoitus: K. Stalin